

Sammaan Kylälehti

2007

OTE KIIREISEN IHMISEN PÄIVÄKIRJASTA

Joko vuosi taas on vierähtänyt? Mietin istuskellessani keittiön pöydän ääressä pureskellen kynänpäätä. On jälleen kylälehdien työstämisen aika. Pojat ovat nukkumassa, joten pitäisi olla mainio työrauha kirjoittaa tämä tekstini. Kirjoittaminen on kuitenkin taito, joka ruostuu käyttämättömänä. Nuorena kirjoittelin pitkiä kirjeitä ystäville. Helposti ja ongelmitta. Sitten yhteydenpidot tuli korvattua postikorteilla, jotka oli raapustettu täyteen kuulumisia. Nykyisin on tuo kännykkä välineenä ja tekstiviestit, eikä niitäkään muka ehdi kirjoittaa. Suoraan sanoen harmittaa suunnattomasti tämä kiireinen elämänrytmi. Ei tahdo löytyä aikaa pysähtyä miettimään asioita rauhassa, saati vielä kirjoittaa niitä.

Tekemättömien töiden lista on loputon. Kun vanhat tekemättömät on ruksannut tehdyksi, uusia on ilmaantunut tuplasti. Käytäntö on kyllä opettanut, että hankalimmat ja ikävimmät pitäisi tehdä nopeasti pois mieltä kiusaamasta. Kuitenkin niitä vain siirtää tuonnemmaksi... kunnes on se kiire ja pakko. Toisaalta sanotaanhan, ellei viime hetkiä olisi, mitään ei tulisi tehtyä.

Juuri tällä hetkellä luonto kehittelee kunnan syysmyrskyä. Syksy on oikeastaan mainio vuodenaika. Joskus inhosin syksyä, mutta nykyisin suorastaan pidän siitä. Kun sadepäivän tullen ei huvita lähteä sahan kanssa pusikoita raivaamaan, saattaa tämä äiti vihdoin istahtaa lattialle poikien kera rakentamaan legoilla. Kenties laitamme sadetakit niskaan ja teemme retken metsään. Keräämme kassillisen sammalia ja jäkälää, puolukanvarpuja ja pitkiä pajunvitsoja kranssia varten ja vielä iso kasa havunoksia. Kotona koristelemme kanervaruukut metsän tuliaisilla.

Talviaika toi tullessaan aikaisin pimenevät illat. On aika etsiä lyhdyt ja kynttilät esille. Vähitellen sopii muutenkin virittäytyä joulun odotukseen, sillä sehän on ovella tuossa tuokiossa.

Lehdessämme kerrotaan taasen eri seurojen kuulumisista vuoden varrelta ja kylän tapahtumista. Valtuutetut pohdiskelevat ajankohtaisena aiheena kuntaliitosasiaa. Täällä ollaan sammaalaisia vaikka kotikaupunki muuttaisikin nimeään.

*Toivotan kaikille lukijoillemme mukavia lukuhetkiä lehtemme parissa.
Rauhallista joulunaikaa sekä antoisaa uutta vuotta!*

Mari Viitamäki

Sammaan seudun kyläseura kiittää lehtemme ilmoittajia, juttujen kirjoittajia ja kaikkia, jotka olette edesauttaneet lehtemme onnistumista.

Kiitos ja hyvää Uutta Vuotta!

Sammaan seudun kyläseura ry.

SAMMAAN SEUDUN KYLÄSEURA RY:N HALLITUS

Mikko Hellsten
Minna Mustonen
Eero Suoniemi
Mari Viitamäki

Tarja Ijas
Sari Rudanko
Pekka Tuomisto

Taina Kuukka
Minna Seppä-Murto
Heli Töppärä

Kansikuva Tarja Ijas: Pikku-Vilauksen reen edessä.

TAPAHTUMIA VUODEN VARRELTA

Joulumyyjäiset uudistuivat hieman aikaisemmasta; tapahtumapaikkana oli Sampola. Myyjä ja ostajia oli taas liikkeellä kiitettävästi. Vähän väljemmissä tiloissa oli mukava tarkastella myytäviä tuotteita ja tehdä kauppooja sekä tavata tuttuja. Puffetissa oli kahvin ja pullan lisäksi perinteisen riisipuuron sijasta tarjolla lihasoppaa, joka tekikin hyvin kauppansa.

Maaliskuussa järjestettiin Sampolassa helmityökurssi, jonka vetäjänä toimi Apriscon Sirpa Koivu. Pienistä lasihelmistä syntyi illan aikana mm. narsiseja ja kaulakoruja.

Vuosikokouksen yhteyteen järjestettiin kodin palo-ym. turvalaitteiden myyntiä ja esittelyä, josta huolehti Vesa Vilen Vamsafe Oy:stä. Esillä oli mm. erilaisia hälyttimiä ja henkilösuojalaitteita, joista saimme ajankohtaista tietoa.

Huhtikuussa järjestettiin edellisen vuoden malliin seurojen ideailta. Väkeä kutsuttiin taas jokaisesta kylän seurasta. Aiheet olivat pitkälti samoja kuin edellisenä vuotena; käytiin läpi eri seurojen toimintaa ja yritettiin keksiä tapoja, joilla kylää kehitettäisiin ja saataisiin lisää asukkaita. Siihen liittyen puheeksi tuli nettisivujen pystyttäminen ja tonttien

sekä tyhjiällä olevien talojen kartoitus. Tällä saralla ei toistaiseksi ole tapahtunut edistystä, mutta asia ei suinkaan ole unohtunut. Kyläseuran vastuulla on asian edistäminen ja työryhmän kokoaminen.

Heinäkuussa oltiin mukana Hellenien järjestämässä huutokaupassa/myyntitapahtumassa. Kyläseuralle sai lahjoittaa mm. huonekaluja ym. kodin irtaimistoa huutokaupattavaksi ja tuotto lahjoitettiin Sammaan VPK:lle. Lahjoituksia ei ihan kasapäin tullut, mutta tilaisuus oli muuten onnistunut. Väkeä oli runsaasti paikalla ja kauppakin kävi. Isäntäväki oli tyytyväinen tapahtumaan ja useimmat tavarat löysivät uuden kodin.

Jenni Seppä-Murto vastaanotti koulun kevätjuhlassa stipendin, jonka kyläseura perinteisesti lahjoittaa ala-asteen päättävälle, opettajien valitsemalle koululaiselle. Viimevuotiseen malliin stipendi oli tunnolliselle oppilaalle.

Kylätori järjestettiin elokuussa, tällä kertaa ajankohdaksi valittiin sunnuntai-iltapäivä. Oheistoiminta oli tänä vuonna hevosiin liittyvää, tapahtumasta kerrotaan lehdessä tuonnempana.

Kyläseuran tapana on ollut antaa jokin lahjoitus koululle tai koululaisille joka vuosi ja tällä kertaa päätimme osallistua uuden jääkiekkokaukalon kustannuksiin. Tänä vuonna vielä pystytettiin vanhat laidat, mutta toivottavasti ensivuonna kaukalo on entistä ehompi. Tarkoitus on, että koulun alueelle pystytetään uudet/uusitut kiinteät laidat, joita ei kesäksi pureta.

Vauvarahoja on jaettu edellisen, eli vuoden 2006, äitienpäivän jälkeen kolmeen perheeseen; Syksyllä 2006 Päivi ja Juha Alitalolle ja vuoden 2007 puolella Aino Isotalolle & Vesa Poutalalle sekä Hannele ja Mikko Ruohoselle.

Vauhtia kylätorin laukkakisassa

DIAKONIAA

On se mukavaa kun saa asua sellaisella kylällä, missä voi halutessaan osallistua monenlaiseen toimintaan. Itse olen joitakin vuosia ollut mukana seurakunnan toiminnoissa. Yksi niistä on diakoniatyö. Se on vapaaehtoistyötä, jota kylillä tehdään. Meillä täällä Sammaljoella toimii Sammaljoki-Rautanien diakonialähetyskylätoimikunta. Kun olin vielä lapsi, kutsuttiin sitä ainakin kotikylälläni Rämsöössä ompeluseuraksi. Myöhemmin kokoonnuttiin seurakuntailtoihin. Kyllä se toiminta on aika pieneen hiipunut. Ennen oli tupa täysi niissäkin kokoontumisissa, mutta nyt on hyvä kun saadaan toistakymmentä henkeä mukaan.

Sivistyssanakirjassa sana diakonia on kristillisen seurakunnan virallinen laupeudentyö. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että yritämme pitää huolta lähimmäisistämme. Apu voi olla monenlaista. Joskus se voi olla jopa ihan rahallista avustusta, mutta useimmiten se on keskustelua ja toisesta välittämistä. Siis ihan tavallista kanssakäymistä ihmisten välillä. Tänä päivänä kun tuntuu että kaikilla on kiire. Ja välillä tuntuu, että ei ole tarpeeksi tehokas ja ahkera ellei koko ajan valita omaa kiirettään. Joskus on hyvä pysähtyä miettimään omaa kiirettään. Miksi minulla on kiire? Voisinko tehdä asiat toisin ja onko kaikki tekeminen todella välttämätöntä? Minulta on joskus kysytty, että miten ehdin tehdä sitä tai tätä. Omalla kohdallani kyse on siitä mitä eniten haluaa. Joskus voi olla kasa pyykkiä silittämättä ja viikkaamatta kun se ei ole niin tärkeää minulle. Sen sijaan olen voi-

nut lähteä piipahtamaan vaikka ystävän luona. Tiedän toki sen, että ei se aina ole mahdollista vaikka kuinka haluaisi. Toisilla taas ei olekaan muuta kuin aikaa. Ei tekemistä eikä ystävää kenen luona piipahtaa. Tai sitten voi olla ystäviä, mutta kulkeminen vaikeaa. Tämä on haaste diakonialle. Miten voimme auttaa näitä kaikkia eri tilanteissa olevia ihmisiä? Mieti sinäkin kuka on ystävän tarpeessa. Voitko olla jollekin se laupeudentyötä tekevä ihminen? Moni meistä tekee tätä myös huomaamattaan. Ajatteleminen sen kummemmin olevansa diakoniatyötä tekevä lähimmäinen.

Muutama viikko sitten pidimme myyjäiset Torikeskuksen aulassa. Tuottoa tuli mukavasti. Olemme joskus antaneet esim. keskiviikkokerholle retkirahaa, järjestäneet kirkkokahvituksia ja järjestämme myös tarjoilut rukoushuoneella pidettävässä koko kylän joulujuhlassa. Osallistumme vuorollamme myös kahvituksen järjestämiseen Hopun vanhainkodilla. Onko sinulla on mielessäsi toimintaehdotuksia tai haluaisitko, että kävisimme luonasi juttuseurana? Haluaisitko itse mukaan diakoniatointaan?

Sammaljoella toiminnassa ovat mukana Satu Rantanen puh. 515 7350, Leena Seppä-Murto puh. 515 7187, Suvi Sianoja puh. 050 348 9709, Satu Viikari puh. 050 599 4106, Minna Saarinen puh. 040 517 1133 ja Hanna Kuutti puh. 050 344 0638.

Hanna Kuutti

TERVEISIÄ SAMPOLASTA

Vuosi 2006 lopeteltiin iloiseen pikkujouluun, ohjelmaa oli runsaasti ja laadullisesti erioimaista. Juhlijoita oli paikalla runsaasti, siitä kiitos osallistujille.

On mukava järjestää tapahtumia kun niihin saadaan väkeä. Uudenvuoden vastaanottokin oli ohjelmassa, jäipä järjestämättä.

Vuosi 2007 on ollut rauhallista, mitään isompia tapahtumia ei ole järjestetty. Taloa on vuokrattu ahkerasti, noin 150 eri kertaa, siitä kiitos vuokraajille.

Toivotaan, että tulevaisuudessakin käyttö pysyy vilkkaana. Talohan sopii erinomaisesti kaikenlaisten tilaisuuksien viettoon, eli jos on tarvetta, niin soita Saarisen Helenalle puh. 040-040 6615.

Seuraava suuri tilaisuus on koko perheen pikkujoulu ke 5.12.2007.

Olemme saaneet ohjelmaa taas runsaasti kokoon, joulupukkikin lupasi poiketa paikalle.

Lapsille voi ottaa pienen nimellisen paketin mukaan, niin joulupukki jakaa ne apulaisineen.

Tulkaapa isolla joukolla mukaan katsomaan iloista ohjelmaa.

Sauli Saarinen
puheenjohtaja

Sammaljoen VPK-osasto

Kuva: Sanni Saarinen

Sammaljoen VPK -osasto viime keväänä.

Viimeisen vuoden aikana Sammaljoen VPK-osastossa on tapahtunut runsaasti muutoksia. Alkuvuodesta Vuorenojan Eero otti yhteyttä ja kyseli VPK:n halukkuutta muuttaa Pensiltä vapautuviin tiloihin Halkivahantielle. Katsastimme tilat ja toteimmme niiden olevan soveliaita pienten rakennustöiden jälkeen uudeksi talliksi. Hallista erotettiin noin kolmasosa väliseinällä VPK:n tiloiksi. VPK:lle jäi myös pieni sosiaalitila ja käyttöoikeus WC tiloihin. Parannus oli melkoinen, kun miettii millaisissa tiloissa aiemmin toimittiin.

Tilavampi halli antoi mahdollisuuden vaihtaa sammutusauto aiemmin käyttämättömänä olleeseen Lantulan osaston entiseen Sisuun. Sisullakin on ikää yli 20 vuotta, mutta ajomukavuus varsinkin takapenkillä on huomattavasti parempi verrattuna Customiin. Vesisäiliö on tässä "uudessa" autossa tehty ruostumattomasta teräksestä ja sen tilavuus on hieman suurempi, ollen 6000 litraa. Auton pääpumppu toimii hydraulisesti ja on näin ollen helpokäyttöinen ja käyttövarma.

Keväällä saatiin pitkästä aikaa uusia sammutushenkilöitä mukaan, kun allekirjoittaneen lisäksi Mikko Ruohonen, Eero Suoniemi, Minna Saarinen ja Tarja Ijas valmistuivat sammutustyön kurssilta. Nykyäänhän hälytyksiin ei voi lähteä, ellei 62 tunnin mittaista sammutustyön kurssia ole käytynä.

Nuoriso-osaston toiminta on ollut aktiivista. Tänä syksynä on säännöllisesti nuorten harjoituksissa käynyt yli 20 nuorta. Tämä lupaa hyvää tulevaisuudelle!

Vielä yksi suuri asia on tapahtunut kuluneen vuoden aikana. Tyrvään VPK allekirjoitti muiden Pirkanmaan VPK:den ohella uuden sammutussopimuksen Pirkanmaan aluepelastuslaitoksen kanssa. Joitakin muutoksia uusi sopimus toi tullessaan. Taloudellisesti sopimus on edullisempi meille kuin aiemmin, mutta vastaavasti vaatimukset kiristyivät huomattavasti harjoitus- ja kurssimäärävaatimusten osalta. Kaiken kaikkiaan uskoisin kuitenkin, että tämä uusi sopimus on hyvä asia tuoden mukanaan entistä enemmän ammattimaista otetta VPK-toimintaan.

Mika Ijas

KUULUMISIA NUORISOSEURASTA!

Kuva: Pentti Parkkinen.

Tungosta lavan edessä Ari Koivusen konsertissa.

Tervehdys kaikille lehden lukijoille nuorisoseurasta. Talvi se vain tekee tuloaan ilmojen viiletessä ja tuulien tuivertaessa. Olemme saaneet kuitenkin nauttia ihanasta, lämpimästä ja kuivasta syksystä.

Tänä vuonna toimintavuosi aloitettiin repäisevästi Muaron vuaks. Sampolassa esitettiin Marianne Aallon kirjoittamia monologeja sketseillä höystettynä. Noin 400 henkeä kävi katsomassa esityksiä ja joka esityskerralla heltisi hyvät naurut.

Kaksi teatteriretkettä olemme tänä vuonna suunnanneet kohti Nokkia. Talvella käytiin katsomassa työväenteatterin esittämä Romeo ja Julia. Kesällä Nokian kesäteatterissa esitettiin Tapio Rautavaaran

elämästä kertova näytelmä Sininen Uni. Molemmat olivat tosi hyviä esityksiä ja mahtavia roolisuurituksia nähtiin sekä komeita lauluja kuultiin.

Järjestyksenvalvojakurssi järjestettiin keväällä Sampolassa. Sieltä valmistui taas monta iloista ja innokasta järjestyksenvalvojaa. Mutta kyllä on ollut kysyntääkin. Kaksi isompaa "keikkaa" on tehty pienempien lisäksi. Putajassa hoidettiin Maatalousmuseon kaksipäiväisten toimintapäivien järjestyksenvalvonta sekä oltiin Ari Koivusen konsertissa Sylvällä järkkäreinä. Kiva nähdä, että porukkaa löytyy ja varsinkin nuoret ovat innostuneet. Vesarannan järjestyksenvalvontaa näytelmissä ei pidä unohtaa. Se on meille tärkeä tapahtuma joka vuosi, kuin myös kahvilassa toimiminen.

Pilvessä toimivassa nuorisokahvilassa on ollut meiltä valvoja, ruskarumba on osallistuttu järjestämällä rasti Putajan maatalousmuseolla ja sketsikurssillakin oli porukkaa. Mielonmäen Ida-Maria on käynyt Knoppikoulutuksen lasten ohjaukseen.

Paljon on taas tapahtunut vuoden aikana, siitä suuri kiitos kaikille toimijoille ja mukana olleille. Hauskaa on ollut ja nyt odotellaankin jo pikkujouluja. Toivotan kaikille hyvää loppuvuotta ja muistakaa olla kiltisti, tontut liikkuvat jo!!!

Terveisin Pirjo Ruohonen

Kuva: Pentti Parkkinen.

Järkkäreinä Sari ja Heli.

OTOKSIA "MUARON VUAKS" -SKETSEISTÄ

Sketsistä
"Ankka baarissa"

Kuvat: Saul Saarinen.

Sketsistä "Airan takaa"

 <p>...JA SITTEN KAHVILLE <i>Café Papu</i> Puistokatu 6 38200 VAMMALA</p>	<p>FRESTEMS Flexible Rescue Systems www.frestems.fi</p> <p>Siviliambulanssikalusteet Sotilasambulanssikalusteet Vainajankuljetuskalusteet</p>
<p>Pensi RESCUE</p> <p>AMBULANSSIKALUSTEET PENSI RESCUE OY</p> <p>Ahertajankatu 5 38200 VAMMALA Puh. 03-512 5600 Fax 03-512 5644</p> <p>Internet: www.pensi.fi</p>	<p>OSTOKSISTAISI</p> <p>kesport K-M JÄRVINEN OY</p> <p>VAMMALA puh. 03-514 4511 AVOINNA ma-ke 9-17.30 to 9-19, pe 9-18, la 9-14</p>
<p> Läänin Kuljetus Oy Pesurinkatu 10, 38200 VAMMALA</p> <p>- Murskeet - Maanrakennus- - Kuljetukset ja sora urakointi</p> <p>0201 224 340 vammala@laaninkuljetus.fi www.laaninkuljetus.fi</p>	<p> Huittisten Säästöpankki Vammala</p> <p>Puistokatu 6, 38200 Vammala. Puh. (03) 5120 900. Fax (03) 5120 996. www.spuhittinen.fi</p>
<p>30 VUOTTA PIENKONEKAUPPAA VAMMALAN MOOTTORISAHA Pesurinkatu 4, 38200 VAMMALA puh. 514 1260, 0400-130 654</p> <p>HUSGVARNA • STIHL • VIKING • ARIENS www.vammalanmoottorisaha.fi</p>	<p>TEKNISET</p> <p>Tuominen Puistokatu 14, 38200 VAMMALA • puh. (03) 511 4000</p>

SAMMAAN JALKAPALLOILIJOILLE TURNAUSVOITTO

Sammaan voittoisa joukkue. Edestä Marianna Ylinen, Juuso Ijas, Eemil Karinen ja Henna Saarinen. Takana Anna Karinen, Jenna Ijas, Turo Laurila, Matias Ylinen, Antti Mäkelä, Eero Laurila, Valtteri Mattila, Antti Viikari, Toni Leppäkoski ja Jani Ijas, sekä Mika Ijas. Kuvasta puuttuvat Mervi Saarinen ja Väinö Kuutti, sekä valmentajat Seppo Mattila ja Kari Laurila.

Ainahan on tiedetty, että Sammaljoella osataan pelata jalkapalloa. Viime kesän Tyrvisturnauksessa se tuli todistettua muillekin, kun Sammaan nuorten joukkue voitti ikäryhmänsä Tyrvisturnauksen puhtaalla pelillä. Jo muutamana vuonna on jalkapallossa alkanut siunautua menestystä Sammaan joukkueille. Viime vuonna tuli ensimmäinen TOP-kolme sijoitus, kun nuorten joukkue pelasi itsensä kolmanneksi.

Menestystä ei tule helpolla, vaan tämänkin joukkueen pelitaidot on hankittu kovalla harjoittelulla

yhteisessä treeneissä ja itsekseen. Sammaljoella on tyypillistä, että kun jalkapallon peluu aloitetaan, niin harjoituksissa myös säännöllisesti käydään. Nuorten joukkue koostuu pääasiassa 9–10 vuotiaista ja pelikokemusta löytyy näiltä noin 3–4 vuotta. Jos harjoituksissa on käynyt säännöllisesti, niin ohjattuja harjoitustunteja on takana melkoinen määrä.

Nuorten joukkue pelasi koko kesän hyviä maseja, vaikkei läheskään jokaista voitettu. Valmentajat peluuttivat pelaajia kesän aikana eri paikoilla

Kuva: Tehti Karhonen.

Turo Laurila, Eemil Karinen, Valtteri Mattila ja "poika".

ja loppukesää kohti parhain pelitapa alkoi löytyä. Turnauksessa ei pärjää, jos joukkueella ei ole omaa pelisysteemiä. Itse turnaus oli paitsi pelaajille niin myös valmentajille ja kannustusjoukoille raskas. Peli vie mukanaan, jolloin kentän reunalla on stressaavaa olla, kun mitaleiden kohtaloita ratkotaan ja oma joukkue on mukana taistossa.

Tänä vuonna nuorten joukkueet oli jaettu kahteen lohkoon, joissa pelattiin yksinkertainen sarja. Jo etukäteen näytti siltä, että Sammaalla olisi täydet mahdollisuudet aina lohkovoittoon asti. Lohkovaihe huipentui viimeiseen otteluun, jossa kohdattiin rakas vastustaja Tyrväänkylä. Molemmat olivat voittaneet aikaisemmat ottelunsa ja keskinäinen ottelu ratkaisisi lohkon ykkössijan. Tyrväänkylällä oli hieman parempi maaliero ennen ratkaisevaa peliä, joten Sammaan piti peli voittaa. Ottelu käynnistyi Sammaan selvällä painostuksella, mutta maalia ei vaan tahtonut tulla. Peliaika lähestyi loppuaan ja tasapeli alkoi näyttää selvältä. Tapahtui vielä niin ikävästi, että kärkipelaajamme sai pallosta pahasti nenäänsä ja joutui kentän laidalle. Viimeisillä minuuteilla vielä Sammaan vanhempien joukkueen peli oli alkamassa ja heiltä lainaamamme tytöt lähtivät omaan peliinsä. Tytöthän saavat pelata 2 vuotta ylikäisenä joukkueessa. Tilanne alkoi näyttää epätoivoiselta, kun viimeisillä minuuteilla Viikarin Antti sai

keskialueella pallon, otti nopean spurtin kohti vastustajan maalia ja tälläsi pallon maaliin. Peli loppui melkein heti maalin jälkeen ja Sammaa oli selviytynyt loppuotteluun.

Loppuottelu olikin pelitapahtumiltaan kuin Tyrväänkylä-matsin toisinto. Karkku oli jyrännyt omassa lohkossaan kaikki muut päästämättä yhtään maalia omiin. Peli alkoi Sammaan painostuksella, mutta maalia ei vaan tahtonut tulla. Oltiin taas aivan viimeisillä minuuteilla ja rangaistuspotkukilpailu näytti selvältä, kun Antti toisti aikaisemman tempunsa ja teki taas ratkaisevan maalin. Ratkaisevat maalit teki Antti, mutta kiitos kuuluu koko joukkueelle. Sammaljoen kova painostus ja kova juoksupeli aiheuttivat molemmissa ratkaisupeleissä vastustajan väsymisen tai herpaantumisen viimeisillä minuuteilla ja antoi Antille tilaa ratkaista pelit henkilökohtaisella suorituksellaan.

Sammaljoen jalkapallokulttuuri elää juuri tällä hetkellä melkoisella aallonharjalla. Turnauksessakin oli aivan pienestä kiinni, ettei vanhempienkin joukkue päässyt aivan kärkisijoille. Myös Sammaljoen miniikiryhmän joukkue pelasi hyviä pelejä. Joka tapauksessa nuorten sarjan kiertopalkinnossa komeilee nyt Sammaan nimi. Melkoisena yllätyksenä voittoa voidaan pitää, onhan Sammaljoen väestöpohja paljon pienempi, kuin esimerkiksi Karkun, Kiikan, tai Varilan.

Mika Ijas

JOULUMYYJÄISET

Sammaljoen Sampolassa
2.12.2007 klo 11.30-13.30

Myytävänä mm.
leivonnaisia, käsitöitä
ja joulukoristeita.

Puffetista
hernesoppaa, kahvia, pullaa ja mehua.

Arpajaiset

Tervetuloa myymään ja ostamaan,
myyntipöytä on ilmainen.

Tiedustelut:

Mari Viitamäki p. 040 5345789

Järj. Sammaan seudun kyläseura ry

OMPELIMO HELINÄ
– kaikenlaiset ompelutyöt
mittatilaustyönä
HELI TÖPPÄRÄ, Sammaljoki
☎ 050-573 5290

Kuva: Karoliina Heilmä

Hanna heittovuorossa Sampon jokamieskisoissa.

NAISTEN SÄHLY SAMPOLASSA

Mäkelän Tauno soitti ja pyysi kertomaan kylälehteen muutaman sanan naisten sählystä. Sählyä on jo pelattu muutamia vuosia, olisikohan neljäs vuosi menossa? Sählämässä meitä käy vaihtelevasti 3–11 henkeä. Kerran on tuolla kolmellakin palloa lätkitty, mutta ei se kyllä antoisaa ollut. 8–10 pelaajaa on sopiva määrä, silloin pelaaminen sujuu ja tulee syöttelyä ja juoksua sopivassa suhteessa. Jos pelaajia on enemmän, pelivauhti suhteutetaan pelaajamäärään, vaihtopenkillä ei kukaan värjöttele. Mitään naama virneessä pelaamista emme harrasta, hauskuus ennen kaikkea. Isommilta tapaturmilta on onneksi vielä välttytty, pieniä sinisiä pallokuvioisia mustelmia on kyllä useimmiten kaikilla havaittavissa sunnuntai-illan jälkeen. Väkivaltaa emme tarkoituksella harrasta. Alussa lämmitellään "lihakset" pelikuntoon, jonka jälkeen jaamme joukkueet ja peli voi alkaa. Aina maalista pelipaikat vaihtuu niin että kukin on vuorollaan myös maalivahti. Maaleja emme toki laske. Pelissämme riittää vauhtia ja "vaarallisia" tilanteita, mutta tarkoitus on että hiki virtaa ja nauru raikaa. Jos innostus tästä heräsi niin tervetuloa sähläämään sunnuntaisin kello 18. Kiitos Sampolle, joka on hienosti järjestänyt kylän

Kuva: Ida-Maria Mielonmaki

naisille mahdollisuuden pieneen ja reippaaseen irtiottoon arjesta ja samalla saamme ladattua akut alkavaan viikkoon.

Sähläävästä kirjoituksesta vastasivat

Kati ja Maarit

KOULUNKÄYNTI ON KIVAA SYLVÄÄLLÄKIN

Keväällä Sammaljoen ala-asteen päättänyt Jenni Seppä-Murto sai tunnollisen oppilaan stipendin. Koulutie piteni syksyllä Sylväälle ja pieni koulu sekä pieni luokka vaihtuivat isompiin. Sattumalta juuri haastattelupäivänä Jenni pääsi ensimmäistä kertaa aamulla bussiin jo omalta postilaatikolta; bussi vaihtoi kulkureittinsä Syrjänkankaalta Murtoonmaahan. Jennille tämä sopii hyvin, koska nyt ei tarvitse pyörällä aamun pimeydessä. Huono puoli asiassa on se, että reitti muuttui vain aamuiksi, iltapäivisin hän joutuu kävelemään saman matkan minkä ennen pyörällä. Jennin koulumatka kestää lähes tunnin, mutta kuulemma se ei haittaa. Hän on jo oppinut hyödyntämään ajan esim. lukemalla kokeisiin.

”On se ihan kivaa” on Jennin vastaus, kun tulee puheeksi koulunkäynti Sylväällä. Sammaljoella oli mukavaa se, että koulu oli pieni, mutta toisaalta miinuspuoleksi hän mainitsee luokkansa pienuuden; hän oli ainoa tyttö kolmen oppilaan luokassa. Sylväällä on kavereita enemmän. Isoon kouluun tottuminen vei vähän aikaa, nyt kuulemma luokatkin jo löytyvät hyvin.

Jennin lempiaineita koulussa ovat käsityö ja ruotsi. Harrastuksina Jennillä ovat 4H, piirtäminen ja lukeminen. Lukuharrastukselle onkin hyvät edellytykset, koska kirjastoautokin kulkee ihan kotikulmilla.

Minna SM

<p>VÄLIMÄEN TILA Rautaniementie 524, 38270 SAMMALJOKI www.valimaentila.fi 03-515 7373, 040-746 4373, 050-541 5273</p> 	<p>KYLÄKAUPPA HENNA SAMMALJOKI • Puh. 515 7201 Avoinna 9-17, 9-14</p>
<p>METSÄKONEURAKOINTI AIMO KOIVUNIEMI 38270 Sammaljoki Puh. 515 7143, 0400-320 852</p>	<p>TAPANI KUUTTI puh. 515 7251, 050-522 4096</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lumityöt • Pihojen hiekoitus • Kuivalannan levitys • Teiden lanaus ja polanteen poisto • Kuorma- ja nostotyöt kurottajalla
<p><i>Forest-Team Kuukka Oy</i> 0500-261 363</p>	<p><i>Parturi-Kampaamo Sirkka Tuominen</i> Puh. 03-515 7335</p>
<p>T:mi SAMI KOIVU PUUTAVARAMYNNISSÄ</p> <ul style="list-style-type: none"> • paneelit • listat • höylätyt ja kyllästetyt • sahatavarat <p>Puh. 03-513 0100, 0500-832 740, 050-303 0827 Koivulantie 78, 38250 Roismala, Vammala ent. Koivulan Saha vastapäätä</p> 	<p>Annamme arvoa metsällesi</p> <p>Metsänhoitoyhdistys Sastamala Puh. 010 440 8700 toimisto@sastamala.mhy.fi</p>
 <p>Maatalouskonekorjaamo J. KALLIO 0500-336 573</p>	<p>TERÄSTYÖ HAUKIPÄÄ KY Sammakkajärventie 54, 38270 SAMMALJOKI Puh./Fax 03-515 7176, 0400 635 534</p>

KUULUMISIA METSÄSTYSRINTAMALTA

Vuoden vaihtumisesta on jo aikaa ja uusi vuosi lähestyy vauhdilla. Niin metsästysseurassa, kuin muissakin seuroissa ja yhdistyksissä, tulevan vuoden toiminnasta laaditaan toimintasuunnitelmat. Metsästysseurassa toiminta on ryhmitelty seuraavasti: Riistanhoito, metsästys, ampumatoiminta, kenneltoiminta, koulutus ja neuvonta, tiedotus- ja yhteistoiminta, huomionosoitukset ja muu toiminta.

Riistanhoidon osalta toimintaan kuuluu alueellamme oleva riistakolmiolaskenta kaksi kertaa vuodessa, peltokolmiolaskenta talvella sekä vesilintujen poikuelaskentaa. Hirvieläimiä ruokitaan noin kymmenellä ruokintapaikalla ja muutamalla riistapellolla. Pienpetojen pyynnistä on kilpailu, jolla pyritään vähentämään haitallisia pienpetoja. Palkintona kilpailun voittaja saa peuranvasan.

Metsästys on tällä hetkellä painottunut hirvieläinten pyyntiin. Toiminta alkaa vuosittain jahtipäälliköiden valinnalla. Sitten tulee kaatolupien anominen riistanhoitopiiriltä. Loppukesällä aletaan suunnitella tarkemmin jahtia, kun riistanhoitopiiriin myöntämät luvat ovat saapuneet. Muun riistan osalta seurataan kantojen vahvuutta ja tarvittaessa rajoitetaan metsästystä paikallisesti. Riistan valvontaa suorittavat seuran jäsenet sekä virallisena riistanvalvojana Markku Sianoja. Eteläisessä Suomessa suurpetojen määrä on lisääntynyt, kuten niistä tehdyt havainnotkin. Onkin erittäin tärkeää, että kaikki varmat havainnot ilmoitetaan seuramme suurpe-toyhdysmiehelle, joka on Markku Sianoja. Hän käy varmistamassa havainnon ja raportoi siitä eteenpäin.

Jahtipäällikkö Harri Koivisto tauolla pohtimassa uusia passituksia.

Onkikilpailut Latvajärvellä, Antti Viikari ja Juuso Ijas, saalis ei päättä huimaa, mutta palkintosijat tulivat.

Ampumatoiminta sisältää harjoitusammuntoja Matinsuon ampumaradalla, sekä seuran omalla ilmahirviradalla. Lisäksi järjestetään seuran mestaruuskilpailut luodikossa, hirvi 4 + 6, pienoishirvi ja trap.

Kenneltoiminta on seurassamme vähäistä. On kuitenkin osallistuttu koiranäyttelyihin, haukku- sekä ajokokeisiin. Seuramme jäseniä on myös kyseisissä kilpailuissa tuomari ja maasto-opastehtävissä. Seuran alueita käytetään myös koemaastoina näissä kilpailuissa.

Jouni Ukkonen (oik.), ensimmäistä vuotta jahdissa ja ensimmäinen ampumansa hirvi käsiteltävänä, apunaan Jukka Myllynpää.

Koulutus ja neuvontapuolella osallistutaan riistanhoitoyhdistyksen ja riistanhoitopiirin järjestämiin koulutuksiin. Nuorisotyön määrä on viime vuosina lisääntynyt. Siitä voimme kiittää Terttu Mäenpää, jonka myötävaikutuksella nuorisotyö potkaistiin alulle, unohtamatta toimikuntaa, joka hoitaa tätä työtä. Tästä toiminnasta esimerkkeinä ovat osallistuminen koululla järjestettyyn taidekahvilaan sekä onkikilpailujen järjestäminen Latvajärvellä. Tästä jo vuosia jatkuneesta toiminnasta seuramme sai stipendin Matti Lehtilän rahastolta tunnustuksena nuorten ympäristökasvatuksen hyväksi tehdystä arvokkaasta työstä. Tästä on hyvä jatkaa.

Tiedotus ja toiminta-osioon kuuluu vuosittain kaksi jäsentiedotetta sekä ilmoitukset Tyrvään Sanomissa.

Yhteistoimintaa hoidetaan eri sidosryhmien kanssa. Niistä voidaan mainita muutama: Osallistutaan kylälehdien tekoon sekä järjestetään peijaiset, joihin kutsutaan maanomistajat, seuran jäsenet, edustajat naapuri- ja yhteislupaseuroista, sekä RHY:n, MKJ:n ja MKL:n edustajat. Huomionosoituksista mainitaan merkkipäivähuomionosoitukset jäsenille sekä kutsujen puitteissa muille yhteistyökumppa-

neille. Johtokunta valitsee vuosittain vuoden talokoolaisen, joka saa tittelinsä myötä pienen muiston valinnastaan.

Kaikkien edellä mainittujen lisäksi seuralla on myös muuta toimintaa, mikä sisältää pääasiassa kiinteistöjen hoitoa, ylläpitoa ja kunnostusta. Kuluvana vuonna on Latvamajan sauna paneloitu ja tehty uudet lauteet. Lahtivajan nykypuolelle uusittiin lattian pinnoite. Polttopuita tehtiin huomattava määrä Uudentalon Ristolta ja Päiviltä saaduista puista. Kuluuhan niitä Lahtivajalla, Latvamajalla ja kahdella kodalla melkoinen määrä vuosittain.

Tässä oli hieman selvitystä siitä, millaista toimintaa metsästysseurassamme on. Nykyään puhutaan paljon metsästysseurojen "ukkoontumisesta". Positiivista seurassamme on se, että olemme saaneet nuorisotyön kautta uutta ilmettä toimintaamme ja se on hyväksytty seurassa toimintamuotona. Pitäähän ottaa nuoria toimintaan mukaan, etteivät "ukot" kuole sukupuuttoon.

Hyvää loppuvuotta kaikille Etelä-Tyrvään Erämies-ten puolesta.

Heikki Viikari

 <p>YIT Together we can do it</p> <p>www.yit.fi</p>	 <p>VUOKRA-LIFTIT NOSTOLAVAT • RAKENNUSKONEET</p> <p>NOKIA (03) 341 3400 VANTAA (09) 890 900 KYRÖSKOSKI (03) 371 4835</p>
<p>Kaivinkoneurakointi JAAKKO KIIKALA 38250 Roismala GSM 0400-798 197</p>	 <p>VAMSAFE OY Hopun alus, Korhokuja 1, 38200 VAMMALA Puh. 03-514 1777, 0500-835 343 www.vamsafe.fi info@vamsafe.fi</p>
<p>KEHYSLIKE Tarja Pälä Nuuttilankatu 4, 38200 Vammala. GSM 050-366 0700</p>	<p>PARTURI-KAMPAAMO Itsenäisyydentie 38 Puh. 03-511 3111</p>
 <p>AGRI MARKET VAMMALA</p>	 <p>Hopun apteekki VAMMALA</p>
<p>Siivousaineiden ja välineiden erikoismyymälä</p> <p>Vammalan SIIVOUSSHUOLTO Onkiniemenk. 9, Vammala, puh. (03) 511 2316 AVOINNA: Ma-Pe 10-17.00</p>	 <p>RAUTIA RAUTIA VAMMALA K</p> <p>Avoinna: mä-pe 9-18 la 9-14</p> <p>Tervetuloa! Itsenäisyydentie 64, 38200 VAMMALA Puh. 010 230 2400, fax (03) 514 1071 www.rautia.fi</p>

MERKINTÖJÄ MATKAN VARRELTA

Päätimme syksyllä 2006, että seuraavana kesänä tekisimme automatkan Euroopassa. Ajattelimme, että lento Ryanairilla Saksaan säästäisi aikaa ja energiaa. Auton voisi vuokrata sieltä. Kotipihaan jäävä Volvo, 13 vuotta ja 570 000 km, taisi huokaista helpotuksesta. Surffailimme internetissä: etsimme erilaisia reittejä, majapaikkoja ja kiinnostavia nähtävyyksiä. Halusimme päästä ainakin Alpeille, Gardajärvelle ja Etelä-Ranskaan. Luxemburg ja Bryssel olivat selviöitä, sillä lasten kummeja halusimme käydä katsomassa, kun kerran miltei matkan varrella olivat. Koneen ääressä kului tunteja ja taas tunteja.

Helatorstaina tuli pysäytys matka- ja muihin suunnitelmiin: Seppo joutui TAYSiin. Viikko meni sairaalassa, mutta vakavammalta onneksi vältyttiin. Lupa matkustaakin irtosi, mutta kuukauden ajokielto tarkoitti, että meikäläiselle karttuisi kilometrejä ratissa ihan reilusti.

5.–6.6.

Lensimme Hahniin, saimme vuokra-auton ja ajoimme yöksi Heidelbergiin. Matkamusiikin valitsivat lapset kokoelmistaan. Päämääränä oli aluksi yksi odotetuimmista: Günzburgin Legoland. Miljoonista pikku palikoista rakennetut pienoiskaupungit ja härvelit ylittivät odotuksemme.

7.–8.6.

Gasthausin kattoikkunasta näkyvän pienen kirkon kellot aloittivat päivän. Suuntasimme Opelien nokan kohti Sveitsiä. Lapset jatkoivat ahkeraa puuhakirjojen täyttämistä.

Rajalla muksut testasivat Bodenseen: kylmää ja märkää, mutta niin mukavaa. Mutkittelimme mielestämme jo korkealle, ennen kuin olimme perillä Oberterzenissä. Näkymät turkoosinsiniselle Walenseelle olivat nautinnolliset. Illalla lapset höröttivät sikäläisille hauskoille kotivideoille.

Matkasimme köysiradalla vielä ylemmäksi vielä mahtipontisempiin maisemiin. Lehmänkellot kalhattivat korkealta ja kovaa.

Matkalla Itävallan suuntaan kävimme bongaamassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan pääkaupungin Vaduzin ja söimme kesän ensimmäiset mansikat.

Reittimme pisin tunneli jännitti: 14 kilometriä vuoren sisällä tuntui hurjalta, mutta vaihtoehtoja ei oikeastaan ollut. Iltapäivällä saavuimme Landeckiin.

9.–11.6.

Seuraavan nähtävyyden valitsi Seppo: Innsbruckin mäkihyppystadion oli nähtävä. Tornissa Valtteri totesi, ettei hänestä kyllä ainakaan mäkihyppääjää tule. Jatkoimme talviurheilukaupungista Italiaa kohti. Tiellä oli kovasti korkeita siltoja – korkein taisi olla lähes 200 metrin korkeudella. Kartanlukija-insinöörillä riitti päiviteltävää.

Hotelli oli varattu läheltä rajaa. Parvekkeelta avautui oikein klassinen postikorttimaisema. Illalla alkoi

ukkostaa, mutta salamointia ja jyrinää oli oikeastaan aika hienoa seurata.

Jatkoimme rajaa kohti Brennerin solaa myöten ja aikaisin iltapäivällä saavuimme Gardajärvelle. Taas saimme ihastella yhdistelmää järvi & vuoret. Ei ole ihme, että loppukesästä paikka vilisee turisteja. Majoituimme kahdeksi yöksi Malcesinen kylään. Syvän järven vesi tuntui kylmältä, mutta lapsia se ei haitannut.

Toisena päivänä Sepon piti päästä verikokeisiin lääkkeensä vuoksi. Homma hoitui käsittämättömän helposti: pari sanaa latinaa, eurooppalainen sairaanhoitokortti, 20 minuuttia ja 5 euroa riittivät.

Illalla Elinan oli pakko päästä uimaan, vaikka vettä tihkuttikin – taisi tyttö olla ainoa uimari koko Gardalla. Valtterille taas illassa tärkeintä oli epäilemättä spaghetti bolognesen tilaaminen ja syöminen.

12.–13.6.

Gardalta jatkoimme Genovaan, joka sai liikenteellään tuskanhien kuskin otsalle: "Hotelli näkyy, mutta miten sinne pääsee?!"

Matka jatkui Monacon kautta Nizzaan ja Antibesiin. Ja taas uitiin. Monacossa muuten oli jätkskeissäkin miljonäärihinnat: 4 euroa pallo.

14.–16.6.

Aix-en-Provenceen jäimme 3 yöksi. Ostimme junaliput Marseilleen, mutta jouduimme ratatöiden vuoksi bussiin. Valtteria harmitti. Marseilleen satamasta piti lähteä käymään Ilin saarella (mm. Monte Criston kreivin vankilassa), mutta laivat eivät kulkeneet kovan tuulen vuoksi. Minua harmitti. Etsiydyimme myös uimarannalle, mutta siellä oli uimakielto tuulen vuoksi. Lapsia harmitti. Jalkkisstadion, kaupunkijuna ja karuselli pelastivat päivän.

Seuraavana päivänä menimme vesipuistoon. Mikään ei harmittanut.

17.–18.6.

Camarquen suoalueella kävimme katsomassa luonnonvaraisia flamingoja ja näimme myös hevoslajumia ja mustia härkiä. Antiikinaikaisella akveduktilla Pont du Gardillakin poikkesimme.

Orangessa näimme harmaahaikaran, kävimme Rooman valtakunnan aikaisessa teatterissa, teimme piknikin pienelle kukkulalle ja tutustuimme tippukiviluolaan. Elina oli pettynyt, kun kiviä ei tipunutkaan. Ilta sujui Unoa ja jalkkista pelaten.

19.–21.6.

Siirtymätaipaleelta Ranskan läpi mieleen jäivät reikä lattiassa -vessat moottoritien levähdyspaikalla sekä huomattavasti mukavampi lasten nukketeatteriesitys hotellihuoneessa.

Luxemburgissa saimme nauttia ystävien seurasta, kun Härmän Eija ja Sakke tutustuttivat meitä kaupunkiin kävellen ja autolla. Lapset pääsivät touhuamaan leikkipuistoissa.

22.–24.6.

Brysselissä taas vietimme paljon aikaa Taivalanteilla ja lapset pääsivät metron kyytiin. Meillä on ollut tapana kulkea metrolla aina kun mahdollista, koska lapsille se ei ole vain kulkuväline paikasta toiseen, vaan tärkeä nähtävyys kerta toisensa jälkeen. Juhannuksen juhliminen yhdistyi Aleksin 1 kuukauden merkkipäivään. Jäätelöä kului litratolkulla – perinteitä kunnioittaen.

25.–27.6.

Kieppasimme Hollannin kautta Bremeniin hyvin sateisessa säässä. Onneksi siihen asti oli ollut lähinnä aurinkoisia päiviä. Bremenin soittoneikat nähtyämme olimmekin valmiita yöpuulle – ja kotimatkalle.

Heli Mattila

Kirjoittamisessa apuna Sepon matkapäiväkirja

SAMMALJOEN KOULUN OPPILASKUNTA

Viime vuoden teot

Sammaljoen koulun oppilaskunta sai paljon aikaiseksi viime vuoden aikana. Ennen joulua taiteilimme myytävää Sammaljoella pidettyihin myyjäisiin. Teimme mm. kranseja, kynttilöitä, ikkunakoristeita, joululiinoja ja magneetteja sekä pipareita.

Joululoman jälkeen pidimme melkein heti väriviikon, jolloin jokaisen halukkaan piti pukeutua tietyn värisiin vaatteisiin. Keksimme värit kokouksessa ja ne olivat maanantai – vihreä, tiistai – punainen, keskiviikko – sininen, torstai – oranssi, perjantai – moniväri. Viikon lopuksi äänestimme parhaan pukeutujan.

Taire Kaffila

Vuoden kohokohta oli kuitenkin Taire Kaffila. Taire Kaffilassa oli kahvila, josta sai ostaa makeaa ja suolaista suuhunpantavaa ja esillä koulun oppilaiden tekemiä töitä eli taitetta. Taire Kaffila oli luontoaiheinen ja suurin osa kuvista liittyikin luontoon. Mikäli vieras halusi, hän pääsi esittelykierrokselle, jota johti eläimeksi pukeutunut opas. Lisäksi 5–6 luokkalaiset olivat tehneet luontodokumentteja, jotka kertoivat metsäneläimistä. Vaikka Taire Kaffila oli auki vain päivän, vieraita kävi mukavasti.

Taire Kaffila.

Taitetta.

*Sammaljoen edustaja huippukokouksessa.
Matias ja Marianna Ylinen*

Jalkapallo-ottelu

Oppilaskunta järjesti myös jalkapallo-ottelun, jossa oppilaat ja opettajat pelasivat yhdessä. Opettajat olivat 1–2-luokkalaisten kanssa samalla puolella 3–6-luokkalaisten vastustajinaan. Peli oli tiukkaa, mutta hauskaa. 3–6-luokkalaiset voittivat viimein 1–0. Kaikki pääsivät moneen kertaan kentälle. Tunnelma oli vauhdikas ja kaikille jäi hyvä mieli.

Tänä syksynä järjestimme uudet vaalit ja oppilaskunnan hallitus vaihtui vaalien myötä. Oppilaskuntien huippukokoukseen osallistuminen on työllistänyt koko syksyn.

Kirjoittajat:

Eveliina Vuokko, Anna Karinen ja Jenna Ijas

Koulun yläkertaa rempataan iloisin mielin

Viime keväänä avautunut mahdollisuus saada koulun yläkerran tilat koulun omaan käyttöön on tuonut tullessaan remppahommaa oppilaille. Hymyssä suin ja innokkaina pienet ja isommatkin remppaajat ovat monena päivänä astelleet yläkertaan töihin.

Kaupunki remontoi yläkertaan vievän porraskäytävän, veti uudet sähköt ja ilmanvaihdon sekä asensi vaaditun hätäpoistumistien. Pintaremontti koulun käyttöön otettaviin asuinhuoneisiin olisi jäänyt vähemmälle, joten se päätettiin toteuttaa teknisen työn projektina.

Remppahommaan ovat osallistuneet 3-6 luokkalaiset oppilaat. Ensimmäisenä hommana oli repiä vanhat tapetit pois. Tapettien irrottamisen jälkeen vuorossa oli lattioiden ym. suojaaminen maalaustyön alta. Joka välissä on tietenkin ollut myös siivoustyötä, niin kuin kaikilla remonttityömailla. Siivoustyön tarpeellisuuden ovat varmasti kaikki remppaajatkin huomanneet tämän projektin aikana.

Maalausvaiheeseen päästiin kuitenkin melko nopeasti ja tätä kirjoitettaessa on maalaushommakin edennyt jo loppusuoralle. Vielä töitä kuitenkin riit-

tää, jotta jokainen nurkka ja kulma tulee hyvin maalattua. Lopuksi vielä taiteellinen silaus maalaustyön päätteeksi.

Oppilaiden innostus on ollut silminnähtävää. On ollut valtavan hienoa seurata lasten ahkeraa ja keskittynyttä työskentelyä. Pikaisen kyselyn myötä selvisi, että varsinkin tapettien irti repiminen on ollut hauskaa. Joku on ehkä oppinut jotakin uuttakin ja oppilaiden kertoman perusteella remontin tekeminen on ollut mukavaa vaihtelua arkiseen koulutyöhön. Rempatessa kun saa vielä kaiken lisäksi jutella ja olla yhdessä kavereiden kanssa.

Tässä vielä muutamia oppilaiden vastauksia kysymyksiin "mikä oli kivointa remonttiprojektissa?":

- "Maalaaminen, koska se on kivaa."
- "Olen eniten tykännyt maalaamisesta ja siitä tekemisen mielestä."

- "Tapettien repiminen oli kivaa, koska oli hauskaa katsella kun melkein koko seinän tapetti meni pois."

Ja "mitä olen oppinut?":

- "Opin, ettei kannata tehdä kiireellä ja hyvää kannattaa tehdä. Hyvä on aina hyvä."
- "Sen, että maalia tarvitaan paljon."
- "Maalatessa ei saa olla hätäinen ja järjestyksessä pitää maalata."
- "Koulun rautanauloja ei saa viedä kotio."

Uskoisin remppahomman jäävän kaikkien mieleen ainakin pääosin positiivisena muistona. Opettajan näkökulmasta remppahomma on joka tapauksessa ollut mieleenpainuva kokemus.

Sammaalla 1.11.2007 maalisin sormin

Janne Järvinen

Sammaljoen 4H-kerho

4H-kerho kokoontuu Sammaljoen koululla maanantaisin klo 17–18.30. Joka toinen kerta ohjelmassa on kokkausta ja joka toinen kerta on kädentaitoja, pelejä ja leikkejä. Kerhoa ohjaa Marja Kempainen. Kerholaisia on 15–20.

↑
Sammaljoen 4H-kerholaisia "Maitotölkki uusiksi" -Top-tehtävää tekemässä.

Kerhon kyltti
Jenni Seppä-Murron
piirtämänä.

Terveisin Outi Jokela,
Vammalan 4H-yhdistys,
puh. 040-5737585

VALTUUTETTUJEN NÄKÖKULMASTA

Sastamala – totta vai tarua?

Tätä kirjoittaessani ei ole vielä tiedossa, syntyykö alueellemme uusi kuntaliitos. Selvitystyötä on tehty todella paljon ja kuntalaisille on tilaisuuksia järjestetty. Joulukuun puolivälissä sitten varmistuu, syntykö Mouhijärvestä, Äetsästä, Punkalaitumesta ja Vammalasta uusi kaupunki. Ja minkähän niminen kaupunki?

Mitpä kuntaliitos merkitsee tavalliselle kuntalaiselle? Kun ajattelee edellistä liitosta, missä Suodenniemi liittyi Vammalaan, niin eipä se käytännössä tavallista kuntalaista paljoakaan hetkauttanut. Suodenniemellä osa ehkä pelkäsi palveluiden ym. puolesta, mutta tavallista vammalalaista kadunmiestä ei päätös paljoakaan liikuttanut. Ja nyt kun yhteistä aikaa on takana jo jonkinverran, enpä ole kuullut asiasta mutinaa, en vammalalaisilta enkä myöskään entisen Suodenniemen asukkailta. On huomattu, että perusasioissa ei muuttunut oikein mikään.

Kuntaliitoksiin liittyy monenlaisia tunteita. Järjellä ajatellen asia on hyvä, onhan tosi järkevää keventää esim. hallintoa. Ei ole mielekästä, että erikoisosaajia, jotka voivat hoitaa isompia kokonaisuuksia, on kovin taajassa. Mutta ne tunneasiat, monilla on varmaankin pelkoa, että oma kunta ja kuntalaiset jäävät ison järjestelmän rattaisiin. Ja miten käy paikallistietämyksen ja ylpeyden omasta pitäjästään? Ja varmaankin pelko esim. kyläkouluista on perusteltua. Mahdollisesti syntyvä Sastamala on pinta-alaltaan laaja, eli välimatkat ovat pitkiä. Virkamiehillä ja luottamusmiehillä on paljon työtä oppia maantieteellisesti uuden kunnan joka kolkka ja menehän siirtymiseen paikasta toiseen paljon aikaa. Konkreettisesti voisi kysyä sammalajokilaisilta, kuinka moni on käynyt tai tietää, missä on Suodenniemen Sävin kylä? Eli nykyisen Vammalan ääri-laidoilla sijaitsevat kylät, matkaa toisesta toiseen tulee melkoisesti. Ja kun ajattelee uutta mahdollista kuntaliitosta, aika pitkä on matka Punkalaitumen ääri-rajoiilta Mouhijärven toiselle laidalle. Ilman tulevien kunnallisvaalien propagandaa voinkin todeta, että oman kylän valtuutetuilla on entistä tärkeämpi merkitys tuoda omaa kylää tunnetuksi.

Itseäni lähellä on Sastamalan perusturvakuntayhtymä eli Saspe. Monesti olen miettinyt, mitä uusi kunta merkitsee Saspen näkökulmasta. Punkalaidunta lukuun ottamatta muut kunnat kuuluvat jo Saspeen, joten hirveän isoa muutosta ei ole odotettavissa. Punkalaitumella on oma terveysasema, joka toivottavasti jatkaa. Vuodeosasto tuo ainoan

kysymyksen, nykyäänhän Punkalaidun ostaa vuodeosastopalvelut Huittisilta, samoin kuin päivystyksenkin. Mutta uskon, ettei terveydenhuolto ole kompastuskivenä.

Kuntaliitokset ovat tätä päivää. Pakko on todeta, ettei pieni kunta yksin pärjää. Mutta asiassa on monia hyviä puolia ja elämä jatkuu kuntaliitostenkin jälkeen. Uskon, että me täällä sammaalla suhtaudumme avoimin mielin uuteen, silti olemalla ylpeitä kylästämmä ja juuristamme.

Oikein hyvää Joulunaikaa kaikille Sammaalaisille ja muille lukijoille.

Outi Viikari

Kehittyä pitää?

Ajatellaanpa 10 vuotta taaksepäin, maailma on muuttunut ja muuttuu edelleen. Hyvä niin! Kehittyä pitää, mutta onko kaikki hyväksi? Kaikki täytyy olla suurta ja aina vaan suurempaa!

Onneksi itse ja myös monet muut asuvat täällä Sammaan seudulla. Kylä ei ole suuri, mutta ei pienikään. Meillä on kylässä kauppa, neuvolapalvelut ja laskut voi maksaa kaupan takahuoneessa ja lääkkeitäkin saa kaupalta, samoin postin palvelut. Parturikin on kylällä, sivukirjasto, taksi, kirkko ja myös rukoushuone. Tulikohan edes osa mainittua. On kerhoja ja harrastuksia. Siispä meidän huolena on, että ne säilyvät. Siis käytetään niitä, käytetään todella.

Kunnallisella puolella menee lujaa, aina vain kuntaliitoksia tarjotaan. Yhteistyö eri kuntien kesken on hyväksi. Niin täytyisi tehdä, mutta kuntaliitokset, mitä ne tuovat? Sen jälkeen pelkään pahoin, että monet kylät jäävät vaille omaa edustajaa. Kunnellaan katuvalojen loisteessa Sammaljoen asioita esimerkiksi Rautaniementien, Halkivahantien tai Houhajärventien ja myös muiden teiden kohentamisesta. Hienoa on asua täällä luonnon helmassa. Kun ohi ajetaan, niin morjestellaan. Naapurit ovat hyviä ja apua saa, kun tarvitaan. Pidetään huolta omasta kylästä, kukin voimiensa mukaan. Joskus on hyvä pohtia asioita vähän syvällisemmin.

Siitä olen iloinen, että täällä on vireä harrastustoiminta ja erittäin kylätoiminta. Niissä tehdään vapaaehtoisesti kylän hyväksi ja myös iloksi todella hyvää työtä.

Sammaljoen Perämaassa

Kerttu Tuomisto

Kuntakenttään uusi kaupunki

Kuten kaikki olemme tiedotusvälineistä seuranneet, kuntakenttä tulee muuttumaan lähivuosien aikana huomattavasti. Niin myös meillä täällä Lounais-Pirkanmaalla. Ollaanhan perustamassa uutta kaupunkia nykyisestä Vammalan kaupungista sekä Äetsän, Punkalaitumen ja Mouhijärven kunnista. "Sastamalasta" tulisi lähes 29000 asukkaan kaupunki, noin 6 % koko Pirkanmaan asukkaista.

Millä tavalla yksittäinen kuntalainen kokee tämän mahdollisen muutoksen? Huoli peruspalveluiden heikkenemisestä, asiointietäisyyksien kasvamisesta ja jopa demokratian väheneminen on monella kuntalaisella mielessä. Nämä ja monia muitakin isoja kokonaisuuksia pitää huolella valmistella ja nähdä kauaksi tulevaisuuteen.

Uudessa kaupungissa pitää päästä nopeasti eroon vanhoista kunnan rajoista; se tasapainottaa koko alueen kehitystä, mutta tuo kyllä useita suuria muutospaineita monen kuntalaisen päivittäisiin rutiineihin. Eri hallintokuntien viranhaltijoiden toimipisteet tullaan varmasti miettimään siten, että kaikille kuntantaloille tulee jäämään joitakin toimintoja pysyvästi.

Kouluverkko tulee varmasti uudelleen tarkastelun alle: miten esim. meillä Sammaljoella väestökehitys tulee muuttumaan, tullaanko lähikouluksi nimeämään vanhojen kuntarajojen takanakin olevia kouluja. Se ei mielestäni tarkoita ainakaan heti alkuun Sammaljoen koulun aseman heikkenemistä. Perus-

koulun ala-asteelta ylä-asteelle siirtymiseen voi tulla jatkossa vaihtoehtoja lapsen asuinkylän perusteella. Kouluasiat ovat hyvin tärkeitä ja niistä pitää olla aina aidosti huolissaan, ovathan koulutyötä tekevät lapset meidän kaikkien tulevaisuutemme.

Tunne demokratiavajeesta saattaa tulla, kun luottamushenkilöpaikat vähenevät huomattavasti nykyisestä. Ensi syksyn kuntavaalit tulevat olemaan mielenkiintoiset. Valitaanko kaupunginvaltuutetut tasaisesti koko alueelta vai tuleeeko selkeitä keskittymiä? Yksittäisen ehdokkaan läpimeno vaikeutuu huomattavasti. Nyt on jo sovittu, että lautakuntien kokoonpanoihin tullaan jäsenet valitsemaan tasapuolisesti entisistä kunnista, näin tullaan säilyttämään mm. paikallistuntemus sekä demokratian läheisyys.

Hyvät kylälehdien lukijat, tässä tarkastelin muutamia asioita uuden kaupungin perustamisesta. Lehden ilmestyessä valtuustot eivät ole vielä tehneet päätöksiä osallistumisestaan uuden kaupungin perustamiseen, nimikeskustelukin käy varmasti kuumana. Uskoisin kuitenkin että v. 2009 alusta Sammaljoki on osa isompaa ja kasvavaa kaupunkia.

Rauhaisaa Joulun aikaa ja
Hyvää Uutta Vuotta 2008

Perti Hakanen

Kaupunginvaltuutettu
Maaseutulautakunnan pj.
Sivistyslautakunnan jäsen

 <p>HYVÄT YHTEISTYÖKUMPPANIT UPM-Kymmene metsä kiittää kuluneesta vuodesta ja toivottaa Hyvää Joulua. Yhteistyötterveisin</p> <p>Sippola Tapani 020416-0408 0400-834 398 Tuomisto Tapani 020416-0409 0400-227 875</p>	 <p>Raceman SERVICE Vammala 0400 229 025</p> <p>PIENRAKENNUSSUUNNITTELUA, puh. 040-841 8319 Helena Nieminen, nieminen.toimisto@gmail.com</p>
<p>Iloa Joulun</p> <p>Lopuksi meille</p> 	<p>Valitse pankki, josta saat bonusta.</p> <p>Etua elämään. OP-Pohjoesta.</p>

PUUHASIVUT

SUDOKUT

Täytä tyhjät ruudut siten, että jokainen vaaka- ja pystysuora rivi sekä 3 x 3 ruudun laatikko sisältää numerot yhdestä yhdeksään.

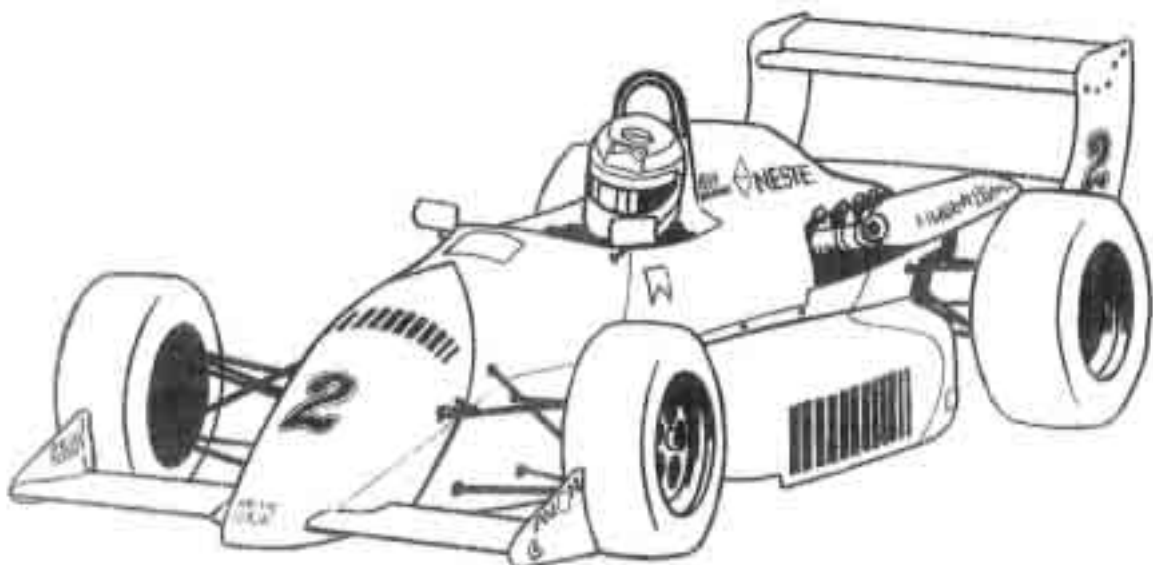
Helpompi

9	8		2	3	1		5	4
3	7	2	8		5	9	1	6
1	5	4	9		6	3	8	2
4	6	9	5		2	8	3	7
				8				
8	3	1	7		4	6	2	5
6	9	3	4		8	5	7	1
5	4	8	1		7	2	9	3
2	1		3	5	9		6	8

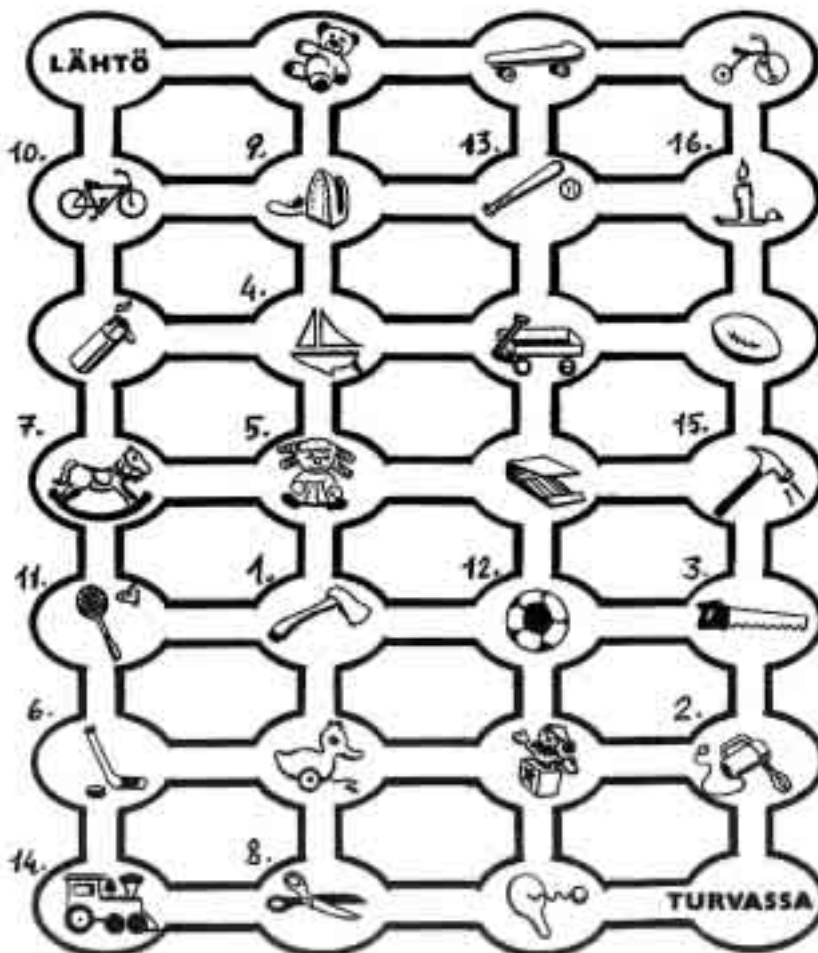
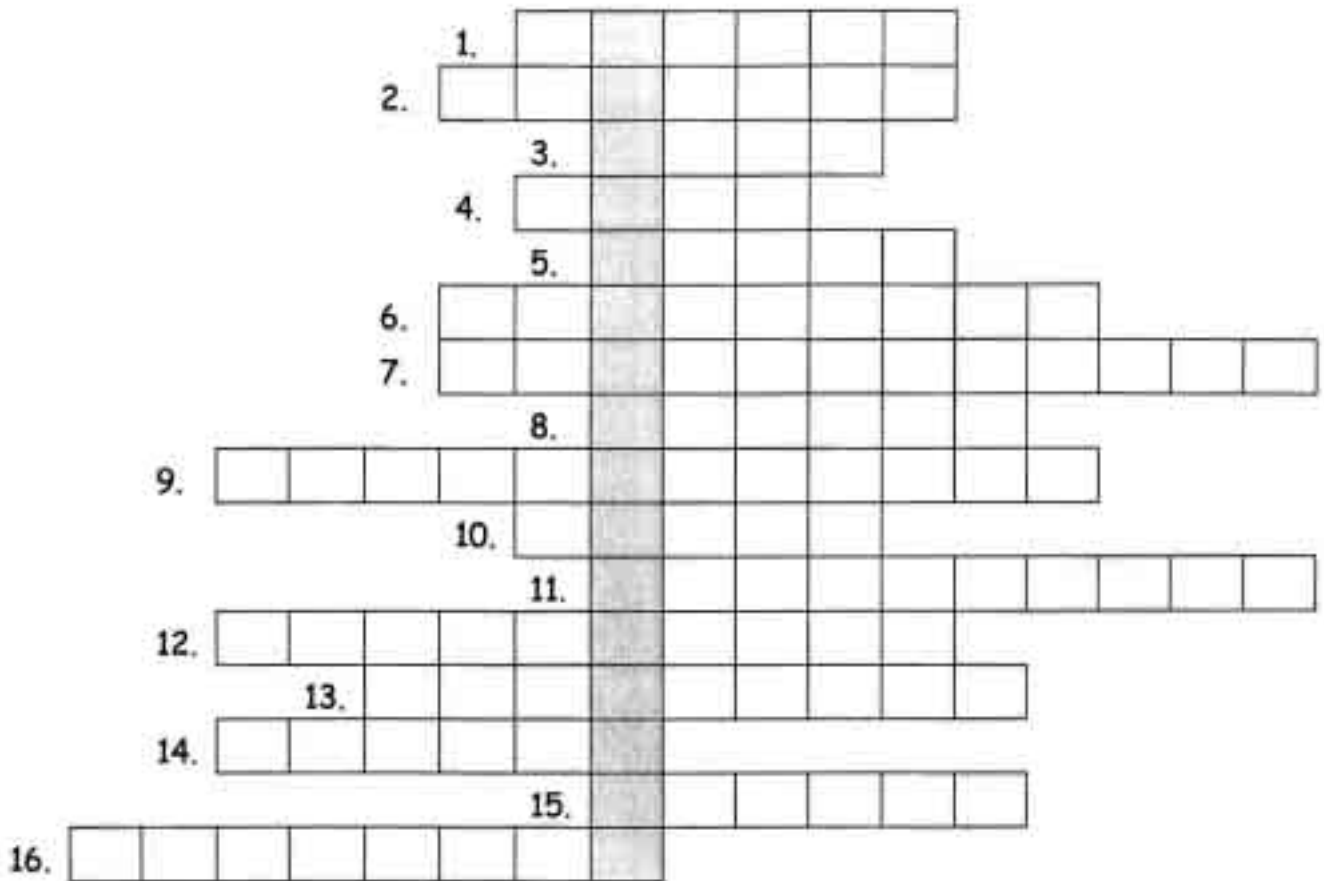
Vaikeampi

				5		1		
		4	1	3				
3		5	2	8		7	4	
				6		9	8	
4	9	8	3		2	5	6	7
	5	1		9				
	3	6		7	1	2		4
				2	8	3		
		9		4				

VÄRITÄ FORMULA-AUTO

RATKAISE RISTIKKO KÄYTTÄMÄLLÄ ALAPUOLELLA OLEVAN
TEHTÄVÄN NUMEROITUJA KUVIA APUNASI

LEIKI TURVALLISESTI!

ALOITA KOHDASTA
LÄHTÖ JA VÄRITÄ
OIKEA REITTI TURVAAN.
VÄISTÄ TYÖKALUT JA
KULJE AINOASTAAN
LEIKKIKALUJEN TAI
HARRASTUSVÄLINEIDEN
KAUTTA.

HUOM. TEE RISTIKKO
ENNEN TÄTÄ TEHTÄVÄÄ!

KYLÄTORILLA HEVOSTELTIIN

Tänä vuonna kylätorilla tuotiin esille hevoset ja erityisesti suomenhevonen, sen 100-vuotisjuhlavuotena. Koko vuoden aikana on ollut monenlaisia tapahtumia sen kunniaksi myöskin täällä Vammalassa ja lähialueilla. Hevosharrastus on kasvanut huimaa vauhtia täällä pohjoisessa maassamme. Minun lapsuudessani kun kulki pitkin maita ja mantuja, näki melkein joka talon pelloilla lehmiä ja hevoset olivat harvinainen näky. Nykyään lehmä on harvinainen näky ja taasen pollen näkee käyskentelävän useallakin pihamaalla tai pellonlaidalla.

Kylätorille olimme keräilleet joitakin vanhoja hevostavotteita työkoneita kylämme aarreaitoista. Ne ovat ikään kuin meidän kansallisaarteitamme, monesta talosta on vanhat työkoneet hukattu aikojen saatossa tai ne ovat olleet taivasalla ja menneet huonoksi. Se on toisaalta väärin, mutta onneksi jokuset vielä ymmärtävät niiden arvon ja säilyttävät niitä sen mukaisesti. Kyllä niissä olikin ihmettelemistä, varsinkin kun kantakirjatamma Pikku-Vilauk Lehtisen Mikan johdolla esitteli koneiden käyttöä ja tarkoitusta.

Samaan aikaan suomenhevos-ruuna Vompatti veti kylätorikansaa vanhan ajan rehurattailla. Se vasta oli mukavaa. Oli vähän isompaa ja pienempää kyydissä ja kaikilla suu korvissa asti. Ja vauhdin kovetessa ja harjan hulmutessa oli tunnelma jännittänyt.

Mukana tapahtumassa olivat myös Niksu, lämminverinen ruuna, ja Veeti, shetlanninponi-ori, jotka ottivat mittaa toisistaan leikkimielisessä laukkakilpailussa. Ja siinä sitä oli vauhtia ja vaarallisia tilanteita, mutta päästiinpä pelkällä säikähdyksellä kun meinasi tulla yhteentörmäys. Onneksi ratsastajat Salkku ja Emppu olivat valveilla kuten hevoset itsensä. Mutta kyllä se vaan niin on, että isomman voimalla mentiin. Oli hienoa katsella vauhdin hurmaa, se on varmaankin se jokin juttu, mikä tässä hevosharrastuksessa viehättää, ainakin allekirjoittanutta.

Laitettiin sitä toki myös keppihevosturjaan laukkakaan. Sarjat olivat lapsille ja aikuisille. Lapset olivatkin oikein innokkaita keppihevoslaukkakisaan. Siellä nähtiin niin pientä kuin isompaa ratsuttajaa ja kaikki pääsivät upeasti maaliin saakka silmät loistaen. Aikuisien houkutteluun saatiinkin sitten tehdä vähän töitä, mutta löydettiin me sieltä sitten kuitenkin muutama innokas laukkaaja.

Perinteinen puffetti oli myöskin tapahtumassa ja teltan ympärillä kävi kova kuhina koko ajan. Ilman ollessa vähän kolea, teki kuuma kahvi, makkara ja plätyt kauppansa. Ei valitellut plättyjen paistaja vilua, päinvastoin.

Oli taas mukava huomata kyläläisten olevan mukana innokkaasti, kun kylällä jotain tapahtuu. Eiköhän taas jäädä odottelemaan, mitä mukavaa ensi syksynä keksitään. Siihen saakka näkemisiin.

Heli Töppärä

Kuva: Eija-Mari Ahola.

Jouni ohjastaa Vompattia.

HEPPAKERHOILUA

On kuulas syyskuun keskiviikko, kello lähenee 17 ja autoja alkaa vyöryä Töppärän pihamaalle. Ensimmäinen, toinen, kolmas... huh huh! Mahtuuko kaikki edes pihaan. Loppujen lopuksi vanhempien lähdettyä, pihalla vilistää 34 isompaa ja vähän pienempää jalkaparia, mukaan lukien talon oma väki. Eli loppujen lopuksi listalle tulee 27 nimeä.

Mitäs nyt tehdään, eihän näin suuren joukon kanssa saada aikaan kuin kaaos tallilla. Hetken tuumauksen jälkeen päätetään jakaa ryhmä kahtia ja sitten mietitään kenelle sopii parillinen ja kenelle pariton viikko. Viimein homma on hanskassa ja tallilla on kaksi ryhmää Tallitytöt ja Tallijengi. Ja sitten ei muuta kuin tuumasta toimeen.

”Koska ratsastetaan, koska harjataan, koska tehdään sitä ja koska tehdään tätä?”, kyselevät innokkaat tytöt. Nyt on vähän toppuuteltava ja kerrottava, että kerhossa tehdään kaikkea mahdollista ja ainakin sitä tylsää: Karsinoiden siivousta, aitojen kunnostusta ja tekoa, tavaroiden huoltoa. Ilokseni on ollut mukava huomata vanhempien positiivinen asenne kyseistä asiaa kohtaan. Toki sitten aina mielen piristykseksi touhutaan sitä mukavaakin: Harjaamista, harjojen ja häntien letittämistä, ratsastamista, ajelua...

Silmät kirkkaina tytöt ovat jaksaneet ainakin vielä tulla. Itsellä porukan vetäjänä on tavoitteena opettaa innokkaille lapsille, että hevosharrastus on paljon muutakin kuin vain ne mukavat ja ihanat asiat. Ratsastustunneilla on niin mukava käydä kun hevonen tuodaan maneesiin valmiiksi laitettuna ja hoidettuna ja tunnin jälkeen sen vaan voi jättää seuraavalle. Mikäli ja kun kaikki haaveilee siitä omasta hevosesta tai ponista, on tässä kerhossa hyvä käydä. Huomataan, että hevoset vaativat aikaa ja työtä.

Oman haasteen kerhon vetämiseen tuo lasten ikäerot ja tietysti hevostaidot. Ikähaarukka on 7 vuodesta 13 vuoteen. Sen lisäksi osa on ensimmäisiä kertoja lähemmin tekemisissä isojen nelijalkaisten kanssa. Kaikkein pienimmät eivät edes ylety harjaamaan isompia hevosia, mutta onneksi tallilta löytyy myös niitä pienempiä karvaturreja. Loppujen lopuksi kaikki on hyvin ja lasten into ja tahto korvaa ja paikkaa monta asiaa.

Kerhon järjestäjänä toimii
Vammalan 4H-yhdistys.

Heli Töppärä

Kuva: Elja-Mari Ahola

*Kylätorin
keppihevos-
kisa.*

SAMMALJOEN MAAMIE SSEURA RY:N KUULUMISIA

Maamiesseura on toiminut Sammaljoella jo viisikymmenluvun alusta. Perustamisasiakirjassa sanotaan seuraavaa: Seuran tarkoituksena on toimia maatalouden edistämiseksi ja tukemiseksi sekä yleensä alueensa väestön maataloudellisen sivistyksen kohottamiseksi. Vielä muutama vuosi sitten Sammaljoen Maatalousnaiset kuului alaosastona seuraan mutta nyttemmin se on liitetty emoseuraan ja nyt toimimme kaikki yhdessä.

Seuran johtokuntaan kuuluu Tapani Kuutti, Hanna Kuutti, Seija Ruohonen, Helena Saarinen, Kimmo Karppanen, Outi Viikari, Heikki Viikari, Eeva-Liisa Sianoja ja Väinö Sianoja. Seuran puheenjohtajana toimii Tapani Kuutti ja sihteerinä Leena Tapala. Yleiset kokoukset pidetään kaksi kertaa vuodessa, niistä on ilmoitukset Tyrvään Sanomissa, tervetuloa mukaan.

Seuran toiminta on vuosien kuluessa aina mukautunut sen hetkiseen tilanteeseen ja niin on kysyntä ja tarjonta antanut vinkit aiheista toiminnan sisältöön, toki on asioita joita on tehty vuosikymmenet ja tehdään edelleen.

- Seuraillat olivat tilaisuuksia joissa oli mukana kymmeniä Sammaalaisia ja niissä oli aina joku aihe tai esitelmää joiden aiheina on ollut maatalouteen ja kodinhoitoon liittyvää asiaa ja montaa muuta aihetta. Nykyisin kokouksien yhteydessä on ajankohtaisia aiheita, seurailtoja on harvemmin.
- On järjestetty muonituksia suurillekin joukoille, kahvituisia, juhlia, retkiä, tilaisuuksia ja niin edelleen, ollaan mukana lähes kaikissa kylän tapahtumissa. Vesarannan toiminnassa ovat monet jäsenet eri tavoin joka vuosi mukana.

Tänäkin vuonna, niin kuin jo monina vuosina aiemmin, koristeltiin kirkko sadonkorjuujumalan palvelukseen sekä tarjottiin kirkkokahvit.

- Maamiesseuran kangaspuut ovat olleet vuosikymmenet naisväen ahkerassa käytössä. Sammaljokelaisissa kodeissa on niillä tehtyjä mattoja, poppanoita, saaleja, liinoja jne. kaikkea mitä kangaspuilla voi tehdä. Nykyisin kangaspuut ovat kansalaisopistolla lainassa kaikkien käytössä Sampolan yläkerrassa.

- Seuralla on pitoja varten iso astiasto jota voi vuokrata eri tilaisuuksiin.

- Perinteisesti itsenäisyyspäivänä seuramme lahjoittaa ja syyttää kynttilät sankarihaudoille.

- 40 vuotta sitten seura hankki rantatontin Sammakjärven rannalta ja sinne rakennettiin mökki talkoilla. Paikka sai nimekseen Päiväranta. Vuosikymmenet siellä joka tiistai kesäaikaan pidettiin saunailta ja kukin vuorollaan toimi emäntänä, keittäen kahvit ja lämmittäen saunan. Muina päivinä mökki oli jäsenten käytössä. Siivouksesta ja kunnossapidosta huolehditaan yhdessä samoin keväisin puutalkoilla hankitaan kesää varten puut.

Maaseudun rakenteen muuttuessa Päivärannan käyttö on vähentynyt ja nykyisin se on jäsenten varattavissa omaan käyttöön, pieni kulukorvaus peritään, toki vieläkin siellä voi käydä uimassa ilmaiseksi. Menneenä kesänä sinne pystytettiin talkoilla uusi liiteri-vessarakenus, joka ensi kesänä on kokonaan valmis. Kiitos talkoissa mukana olleille!

Tervetuloa nauttimaan kesästä rannalla. Varauksia vastaanottaa Helena Saarinen, Seija Ruohonen ja Tapani Kuutti, heiltä saa myös avaimen.

Leena Tapala

ANTTI HIRVIKORPI - murskeet ja sorat - teiden lanaukset Puh. 050 083 3324	<i>Siunattua Vapahtajan syntymäjuhlaa ja Uutta Vuotta 2008 kaikille Sammaalaisille!</i> Betania-toti
 NYYSSÖNEN Huittinen 02-567 700 Vammala 03-512 6100	Rahtityöt: Leikkuu • Palvit • Makkarat • Säilykkeet • ym. Lihavalmiste Seikku Hopunkatu 20, 38200 Vammala Puh. 03-511 5010 050-553 0552 050-518 6087 Myyntiä avoimna: Ma-To 10-15 Pe 9-17

**OY MAR-CON
POLYMERS LTD**

TAUNO KIVIRANTA Oy

TRAKINKATU 4, 38200 VAMMALA
Puh. 03-517 9000, Fax 03-517 9019
www.taunokiviranta.fi

**MUSTA
PÖRSSI**

LASSI TUOMINEN Ky
Puistokatu 4
38200 VAMMALA
lassi.tuominen@mustaporssi.fi

**LÄHI
VAKUUTUS**

Puh. 511 2155
www.lahivakuutus.fi

VAMMALAN BETONI OY
Vesilahdentie 349, 38220 STORMI
Puh. 03-515 5371, 0500 237 469

• TUOTANTORAKENNUKSET
Broilerikasvatamot
Sikalat
Navetat

• LANTALAT
• VILJAKUIVAAMON
ALAKERTAELEMENTIT
• SOKKELIELEMENTIT
• VALMISBETONIA

Kuljetuspalvelu KRAPI
0400-635 611

VAMMALAN KERRÄTYS- JA KULJETUSPALVELUT
HYÖTYKERÄYS

Kallistankoulutie 36, 38200 Vammala puh. 050 555 9352

Sammaan asiat kertoo
Tyrvään Sanomat

JR PUKIMO

PUISTOKATU 7, VAMMALA
Puh. (03)511 2648

Rakentajan-Hallin Väki
toivottaa Sammaalaisille

Hyvää Joulua ja Onnea vuodelle 2008
Poikkeilkaapa kaupolle!

**VAMMALAN
KAUPUNKI**
www.vammala.fi

TH Metsäliitto
Hyvä suhde

Ostoasiemihemme Vammalassa:
Petri Tomperi 0500-335 803 Vesistön eteläpuoli
Harri Reunanen 0500-291 436 Vesistön pohjoispuoli

Torikatu 1
38200 Vammala
Puh. 03-514 3173
www.pinkki.info

Linja-autoliikenne
ANTTI LAUHAMO OY

Vammala • Puh. (03) 513 0412

**Kun on juhlan aika
kysy tarjoiluamme**

Sestamäenkatu 70, Vammala
Puh. 03-511 2640, 0400-339 870

Toivotamme asiakkaillemme
rauhallista Joulua ja onnellista
Uutta Vuotta!

TELLIN OY
SÄHKÖTYÖ
VALAISINMYYMÄLÄ
VALOVINTTI
p. 03-512 8111 Pukintie 242, 38200 VAMMALA www.tellinsahkotyo.fi

LVI-TAMMINEN OY

Hopunkatu 6, 38200 VAMMALA
Puh. 010-404 7500
Öljypoltinpäivystys 0500-634 115

SÄHKÖLIKE
Matti Rantala Oy

Hopunkatu 3, 38200 VAMMALA
Puh. 03-514 1311, fax 03-514 1306

S-MARKET APAJA

Puistokatu 1, 38200 VAMMALA
Puh. 03-511 2553

PIKKU- JOULU

5.12
2007

klo 19

SAMMALJOEN SAMPOLASSA

TULOKAHVIT

KOULULAISTEN
OHJELMAA

VESILAHDELTA
OHJELMAVIERAILU

SAMMAAN SUURSIRKUS

ARVONTAA

SKETSI

STORMIN RIVITANSSIESITYS

VÄLIAJALLA PUURQA

JOULUPUKKI VIERAILEE
(nimellinen paketti mukaan)

LEVYTANSSIT

LIPUT:

AIKUISET 10 €

NUORET (7-15) 5 €

ALLE 7V. MAKSUTTA

TERVETULO!

